

Min mand er stadig 'Mors dreng' i julen

Af Poul Henning Krog 13. dec. 2019/50

Prøv at foreslå din mand, at I skaber jeres egne traditioner, fx. ved at I køber adventsgaver til hinanden.

Kære Poul Henning

Min mand og jeg er relativt nygifte. Før ægteskabet fejrede vi jul hver for sig. Sidste år var vi hos mine forældre.

I år skal vi være hos min mands mor. I ugerne op til jul er jeg blev irriteret på min svigermor og mand, for jeg oplever, at de har hevet et 20 år gammelt mønster op af julesokken.

Min svigermor giver min mand adventsgaver, og de har en intern spøg med, at min mand leder efter sine julegaver alle steder i sit barndomshjem. Juleaften vil, er jeg blevet betroet, min svigermor vanen tro gemme en mandel i min mands ris a la mande, så han med sikkerhed får en mandelgave.

Vi andre i selskabet får desserten serveret på vanlig vis – af en skål alle tager af. Jeg synes, at det er pineagtigt at være vidne til, og det forandrer lidt det syn, jeg har på min mand. Synes du jeg er for sart?

Kærlig hilsen
Amalie

Kære Amalie

Tak for din mail. Jeg synes ikke, du er sart. Jeg kan godt forstå, at du reagerer på et gammelt mønster, din mand og svigermor øjensynligt ikke har sluppet.

Har du fortalt din mand om dit problem? Prøv først og fremmest at få en snak med ham om, hvordan han oplever situationerne med hans mor. Er de barnlige optrin noget, han selv ønsker, eller er det en forventning, han bliver påduttet?

Pas på, at din tilkendegivelse ikke ender med at blive en anklage mod ham og hans mor. Fortæl ham i stedet, hvad du oplever, og hvad det gør ved dig.

Gamle mønstre

Prøv allerede nu at gøde jorden for jeres egne traditioner. Du kunne foreslå din mand, at I købte adventsgaver til hinanden. Foreslå nogle kærlige og hyggelige alternativer, som kunne blive jeres, for på sigt vil det blive de både gældende og bærende.

Når I selv får børn, får din svigermor travlt med at være farmor i stedet for. Når I får børn, bliver terningerne kastet på ny.

Forældre og børn slæber ofte gamle mønstre med sig, og det kan være nødvendigt at puffe lidt til dem. Relationen kører på autopilot uden udløbsdato, og det er ligefrem sundt at blive ringet op af nutiden.

Gå besindigt til værks og hold dig for øje, at hverken din mand eller svigermor ser det, du ser – og slet ikke med det samme. Mennesket erkender kun stykkevis. Vi rummer alle sammen umodne og barnlige sider. Det er en langsommelig proces at ændre.

Er der en høj grad af tillid mellem din mand og dig, kan du højst sandsynligt hjælpe din mand i processen – men du kan ikke gå vejen for ham. Den ældste relation din mand kender til, er den til hans mor, og her gemmer der sig en kompleks psykologi. Meget er ubevidst, andet er basalt og grundlæggende.

Konfronterer du ham, med det for ham helt grundlæggende, og sætter du ydermere spørgsmålstejn ved det, vil det i første omgang antageligt vække vrede, sorg eller kulde. Med øvelse og vilje kan I følges ind i en ny og livgivende erkendelsesproces.

Drag omsorg og forståelse for hinandens "indre lille barn". I skal ikke lade stå til. I skal have tålmodighed med hinanden. Kærligheden skjuler en mangfoldighed af synder og svagheder.

I kan ved fælles indsats løsrive jer fra gamle mønstre, som dem du beskriver. I tillid til hinanden modnes i og skaber de bedste betingelser for jeres fremtid og ægteskab. Jeg ønsker jer Guds rige velsignelse på en spændende fælles livsrejse.

Kærlig hilsen
Lægepræsten